

de fugari din ultimii trei-patru ani. Avind interesul să-i rețină în țară, ei sînt numiți și considerați în actele interne de la 1 ianuarie 1834 încoace, adică de cînd începuseră a plăti capitația, drept « pămînteni ».

Un motiv în plus pentru intervențiile turcilor l-a oferit evacuarea cetății Silistra de către trupele rusești în același an, 1836. Cu acest prilej, așa cum arată documentele turcești, 180 de familii, mai ales de bulgari, « au fost înșelate de un ofițer rus, căpitanul Vasile, sîrb de origine, și aduse în Țara Românească »<sup>1</sup>. Într-adevăr, urmărind aceste familii, le găsim așezîndu-se la Brăila și în satele din județul Ilfov: Fundenii Văcărescului (37 de familii), Cucuieti, Frunzănești, Plătărești, Ileana Trăsnii ș.a.<sup>2</sup>. La finele lui octombrie 1836, vizirul scria domnitorului să le dea voie să se reîntoarcă, « deoarece a aflat în mod cert că unii boieri îi împiedică, dorind să-i rețină pe moșiile lor »<sup>3</sup>. De data aceasta Alexandru Ghica le-a permis întoarcerea.

În sfîrșit, dacă mulți dintre băjenarii care ceruseră să se reîntoarcă pînă la urmă au renunțat, slivnenii mai bogați au folosit și alte căi, recurgînd la ajutorul, bineînțeles plătit, al influentului boier, vistierul Al. Vilara. Aceasta se vede din faptul că de la o vreme Vistieria nu le mai respinge cererile, ci le adună pentru a le supune Sfatului administrativ<sup>4</sup>. Probabil din îndemnul lui Vilara, 100 de familii din Bereasa fac la 9 octombrie 1837 o nouă cerere, de astă dată un adevărat memoriu<sup>5</sup>, pe care același notează că s-ar putea face o excepție. Interesele marii boierimi erau însă mai puternice și, dominînd în Sfatul administrativ, acesta dădu la 23 decembrie 1837 un « Jurnal », prin care se arată că « dacă s-ar da voie la toți aceia ca să iasă de aici din Prințipat, apoi să va pricinui îndestulă zmăcinare și să va aduce statului pagubă nu puțină și pustiire locului ». Subliniindu-se că băjenarii au avut timp trei ani de zile să se decidă dacă vor să se întoarcă sau nu, s-a luat hotărîrea să nu se mai primească nici o cerere de întoarcere<sup>6</sup>. Totuși, mai tîrziu și această hotărîre a fost călcată. Prin jurnalul Sfatului administrativ din 9 septembrie 1839 au primit învoire să se reîntoarcă 258 de familii de slivneni, plătind însă statului o despăgubire. Pînă la urmă însă, vreo 75 de familii au renunțat. Întîlnim de asemenea și alte cazuri de reîntoarceri<sup>7</sup>.

**Catagrafiile din perioada 1830—1838.** Divanul săvîrșitor a dat o mare atenție înregistrării băjenarilor care intrau în Țara Românească. Pe de o parte se alcătuiau catastife la cele trei carantine, pe de alta isprăvnicatul străinilor și isprăvnicatele de județe erau înștiințate la 15 mai 1830 să alcătuiască fiecare câte un catastif special, « cu arătarea pe larg pã la ce locuri și la ce zi a lunii s-au așezat fiecare »<sup>8</sup>. Măsura era luată pentru ca, știind cînd a sosit fiecare băjenar, să fie luat după trecerea celor opt luni de scutire în evidența fiscală. La 13 iunie 1830, aceeași poruncă se dăduse și vorniciei Bucureștiului<sup>9</sup>.

<sup>1</sup> Vizirul către valiul Silistrei, în *Документи...*, p. 212.

<sup>2</sup> Arh. st. Buc., *Vistieria*, dos. 5 740/1834, f. 1 122—1 124 și 1 161—1 162. Urmău să se bucure de o asidosie de trei ani.

<sup>3</sup> *Ibidem*, f. 1 256 și 1 272 ș.a.

<sup>4</sup> *Ibidem*, f. 1 382 și 1 386.

<sup>5</sup> *Ibidem*, f. 1 408 și 1 409.

<sup>6</sup> Pentru jurnalul Sfatului administrativ nr. 1 410 din 23 dec. 1837, *ibidem*, f. 1 410.

<sup>7</sup> Arh. st. Buc., *Vistieria*, dos. 788/1839, f. 2—12 și 23, unde se dă jurnalul și listele de familii.

<sup>8</sup> Arh. st. Buc., *Vistieria*, dos. 162/1830, f. 67—68.

<sup>9</sup> *Ibidem*, f. 141.